

běru řídí zákonem stanovenými podmínkami pro členství v příslušné Radě a posuzuje způsobilost kandidáta podílet se na plnění úkolů příslušné rady," zněl návrh poslanců výboru. (Viz „Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu č. 225 ze dne 10. ledna 2001“, sněmovní tisk č. 813/1.)

10. ledna 2001 – Sněmovní výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu doporučil Poslanecké sněmovně, aby z vládního návrhu novel zákonů o České televizi (ČT) a Českém rozhlasu (ČRo) vypustila celou druhou část týkající se ČRo. „My jsme po poměrně obsáhlé rozpravě dospěli k tomu, že ve stavu legislativní nouze není nutné projednávat změny zákona o Českém rozhlasu, i když jsou argumenty i pro to, abychom projednávali obě novely symetricky. Nicméně doporučení výboru zní, aby z navrhované vládní předlohy byla vypuštěna druhá část týkající se Českého rozhlasu, tudíž abychom se ani na dnešním jednání nezabývali touto druhou částí a projednávali pouze část první, to znamená zákon o České televizi a příslušné změny tohoto zákona," odůvodnil 12. ledna 2001 na schůzi Poslanecké sněmovny doporučení zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Jaromír Talíř (KDU-ČSL). Poslanecká sněmovna doporučení výboru přijala na své schůzi 12. ledna 2001 a zabývala se pouze novelou zákona o České televizi. (Viz Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu č. 225 ze dne 10. ledna 2001 – sněmovní tisk 813/1 – a stenografický záznam z jednání Poslanecké sněmovny ze dne 12. ledna 2001.)

12. ledna 2001 – V Senátu Parlamentu České republiky se konalo veřejné slyšení k situaci v České televizi (ČT). Řečníci se na veřejném slyšení vyjadřovali i k novele zákona o ČT. Například senátor Michael Žantovský (ODA) označil za hlavní příčinu krize v televizi veřejné služby politizaci Rady ČT. Podle něj chtěla v první řadě ODS posílit svůj vliv na tento sdělovací prostředek. „Podobně by se mohla zachovat kterákoliv jiná strana či koalice stran, která bude disponovat většinou po příštích volbách do Poslanecké sněmovny," uvedl senátor. Michael Žantovský se ve svém projevu vyslovil pro to, aby budoucí Radu ČT nevolila pouze Poslanecká sněmovna, ale i Senát a prezident České republiky. Pro způsob volby Rady ČT, který navrhl Žantovský, se vyslovili politolog Jacques Rupnik a předsedkyně Českého helsinského výboru Hana Havelková. Ta mimo jiné navrhla rovnoměrné zastoupení žen a mužů na úrovni nominace kandidátů na členy rad. Bývalý člen Rady ČT Miloš Rejchrt prohlásil, že jednání rady by měla být veřejná nikoli stále, ale jen v zákonem stanovených případech. V opačném případě by podle Rejchrtova zasedání Rady ČT neměla charakter jednání, ale spíše představení pro veřejnost. (Viz Stenozáznam z veřejného slyšení Senátu Parlamentu ČR k situaci v České televizi, 12. 1. 2001.)

12. ledna 2001 – Poslanecká sněmovna projednala ve stavu legislativní nouze vládní návrh novely zákona o České televizi. Návrh byl projed-

nán ve zkráceném jednání s vynecháním tzv. prvního čtení. Rozprava nad novelou zákona – včetně předkládání a zpracování pozměňovacích návrhů – trvala více než 13 hodin. Předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus (ODS) proto musel prodloužit stav legislativní nouze do 13. ledna 2001. V podrobné rozpravě bylo podáno zhruba třicet pozměňovacích návrhů sněmovním výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a dalších asi 120 pozměňovacích návrhů od jednotlivých poslanců. Zhruba 35 pozměňovacích návrhů bylo nakonec do vládní novely zákona o ČT přijato. Schůze Poslanecké sněmovny nad novelou zákona o České televizi skončila nakonec závěrečným hlasováním v sobotu 13. ledna 2001 v 03.00 hodin (viz).

12. ledna 2001, 9.25 hodin – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) v Poslanecké sněmovně uvedl, že cílem vlády je, aby novela zákona o České televizi (ČT) docílila odpolitizování televize veřejné služby. Ministr Dostál také prohlásil, že vláda v žádném případě nepočítá s privatizací České televize. Odkázal přitom na jeden z navrhovaných paragrafů, v němž bylo uvedeno, že ČT vysílá na dvou celoplošných kanálech. „Vláda tím dává jasně najevo, že nepočítá s privatizací ani jednoho," zdůraznil Pavel Dostál. Pro privatizaci ČT se vyslovil 21. prosince 2000 (viz) předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus.

12. ledna 2001, 11.00 hodin – Předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus v rozpravě kritizoval vládní návrh novely zákona o České televizi. Václav Klaus prohlásil, že se Česká republika projednáváním novely zákona o ČT ve stavu legislativní nouze dostává na Balkán. Předseda sněmovny a ODS kritizoval tu pasáž novely zákona o ČT, v níž bylo vyjmenováno, kdo může nově navrhovat kandidáty na členy Rady České televize. „...zvolený výčet směřuje k preferování skupin, které jsou přímo zainteresované na televizním vysílání, což v žádném případě nemůže odstranit formální neslučitelnost samotného člena Rady ČT s finančním zájmem spojeným s Českou televizí," prohlásil Václav Klaus a dodal: „Směřujeme k jugoslávské cestě samosprávné demokracie. Je evidentní, že telekracie zvítězila nad demokracií, že korporativismus vítězí nad liberalismem." (Viz Stenozáznam z jednání Poslanecké sněmovny o novele zákona o ČT, 12. a 13. 1. 2001.)

12. ledna 2001, 13.00 hodin – Poslanci Unie svobody a KDU-ČSL se v rozpravě nad vládním návrhem novely zákona o České televizi vyslovili pro další posílení nezávislosti Rady ČT. Například poslanec a předseda Unie svobody Karel Kühnl v rozpravě uvedl: „...považuji za nezbytné, aby mezi principy, na nichž bude založeno nové znění zákona, byly minimálně tři nové principy. Jedním z nich, tak jak navrhuje vládní návrh novely zákona, je princip nového způsobu navrhování kandidátů na členy Rady České televize. To, že se právo takového navrhování přenáší na organizace a instituce, které stojí mimo obě komory Parlamentu, je nepochybně krok správným směrem... Druhým základním principem,

bez něhož je těžko možné si představit oddělení Rady ČT od bezprostředního vlivu okamžitých většin v Poslanecké sněmovně, je princip rotace čili volba po částech každé dva roky, po třetině členů Rady ČT tak, aby nebylo možné najednou a okamžitě, bez nějakých zjevných důvodů zrušit celou radu nebo změnit celé složení Rady ČT. A konečně třetím neodmyslitelným principem je princip rozdělení volby Rady ČT mezi více ústavních institucí, nejlépe mezi Poslaneckou sněmovnu, Senát a prezidenta republiky, v o něco méně dobrém případě, ale asi ještě akceptovatelném, přinejmenším mezi Poslaneckou sněmovnu a Senát Parlamentu ČR.“ S podobnými argumenty vystoupil v rozpravě poslanec, místopředseda KDU-ČSL Cyril Svoboda. I on podpořil tzv. princip rotace členů Rady ČT a rozdělení volby Rady ČT mezi více ústavních institucí. Cyril Svoboda (KDU-ČSL) na rozdíl od Karla Kühnla (US) navrhl, aby Radu ČT volily pouze obě komory Parlamentu: „...jsem zastáncem toho, aby toto právo měly komory rovnoprávně, aby každá komora, tzn. Senát i Poslanecká sněmovna měly stejné právo. A to proto, aby žádná menšina nemohla přehlasovat v tomto komoru druhou.“ Návrhy poslanců Unie svobody a KDU-ČSL na volbu členů Rady ČT více ústavními institucemi nakonec neprošly. Nepodpořila je nejen Občanská demokratická strana (ODS), ale i větší část poslanců České strany sociálně demokratické (ČSSD). (Viz Stenozáznam z jednání Poslanecké sněmovny o novele zákona o ČT, 12. a 13. 1. 2001.)

12. ledna 2001, 13.30 hodin – Poslanci Občanské demokratické strany (OSD) nepodpoří návrh, aby Radu ČT kromě Poslanecké sněmovny volil Senát (popř. prezident republiky). Prohlásil to místopředseda ODS a Poslanecké sněmovny Ivan Langer. „Rozmělnění nominace, respektive volby, je současně také rozmělněním odpovědnosti a velkým rizikem do budoucna. Myslím si, že proto by ta volba měla zůstat na Poslanecké sněmovně,“ řekl novinářům Ivan Langer (ODS).

12. ledna 2001, 22.00 hodin – V přestávce jednání Poslanecké sněmovny o novele zákona o České televizi (ČT) se sešli předsedové ČSSD a ODS Miloš Zeman a Václav Klaus. Předseda poslaneckého klubu ODS Vlastimil Tlustý po půlhodinové schůzce Zeman–Klaus oznámil, že zákonodárci ODS podpoří vládní návrh novely zákona o ČT. Předseda ODS Václav Klaus po jednání s předsedou ČSSD potvrdil, že se Zemanem jednal právě o novele zákona o ČT. Klaus prohlásil, že udělá maximum proto, aby byla novela schválena. „Předseda vlády mne požádal, jestli je možné, aby Sněmovna schválila tuto novelu zákona, a já jsem ho ubezpečil, že je i v mém zájmu, aby ustal pouliční chaos, abychom se co nejrychleji vrátili k normálu,“ řekl novinářům Václav Klaus.

12. ledna 2001, 23.30 hodin – „Ačkoli se ještě dopoledne zdálo, že Sněmovna přijme novelu zákona o České televizi (ČT) v podobě, vycházející z dohod ČSSD se čtyřkoalicí, večerní prohlášení předsedy poslaneckého klubu ODS Vlastimila

Tlustého a dalších politiků naznačuje, že výsledná podoba bude spíše odpovídat ujednáním ČSSD a ODS,“ napsala ve svém servisu Česká tisková kancelář (ČTK). Předseda KDU-ČSL Jan Kasal před Poslaneckou sněmovnou prohlásil, že „úsměvy na tvářích“ předsedů Zemana a Klause naznačují pokračování opoziční smlouvy mezi ODS a ČSSD v nezměněné podobě. Kasal varoval před snahou „vynechat senátory z volby Rady ČT“. Předseda KDU-ČSL později novinářům řekl, že jednání s ČSSD ztroskotala na tom, že čtyřkoaliční politici nebyli ochotni vyměnit za schválení jejich pozměňovacích návrhů na oplátku podporu pro jiné návrhy ČSSD. „Sociální demokraté chtěli spojit otázku projednávání tohoto zákona s dalšími kauzami, dalšími zákony. My jsme byli připraveni jim slíbit, že na základě přijetí zákona o České televizi v demokratické verzi to nebude KDU-ČSL a Unie svobody, která by chtěla hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě,“ řekl podle ČTK Jan Kasal. (Viz „Tlustý po schůzce Klause a Zemana: ODS podpoří novelu zákona o ČT“, ČTK, 12. 1. 2001.)

13. ledna 2001, 3.00 hodiny – Poslanecká sněmovna schválila po devatenácti hodinách jednání návrh novely zákona o České televizi. V závěrečném hlasování podpořilo návrh novely zákona o ČT z přítomných 194 poslanců 133, proti byli 52 poslanci. Uvedená legislativní úprava byla schválena hlasy poslanců ČSSD a ODS. Poslanci nakonec v závěrečném hlasování odmítli většinu pozměňovacích návrhů, které zazněly v podrobné rozpravě. Neschválili tak mimo jiné návrhy poslanců ODS, aby nominace na členy Rady ČT mohli podávat všichni občané, nebo aby lidé radní přímo volili. Neprošel ani návrh čtyřkoaličních poslanců, aby Radu ČT volila v budoucnu nejen Poslanecká sněmovna, ale i Senát a prezident republiky. Sněmovna naopak schválila ustanovení, podle něhož by se třetina rady měla po dvou letech obměňovat. Do novely zákona o ČT se na návrh poslanců ODS dostalo i několik dalších změn: Poslanecká sněmovna by měla v budoucnu schvalovat Kodex ČT, radní by měli splňovat požadavky lustračního zákona a na ČT by se měl také vztahovat zákon o veřejných zakázkách. Poslanci do novely zapracovali i vznik volebního výboru: „Je-li počet kandidátů navržených oprávněnými organizacemi a sdruženími vyšší než je trojnásobek počtu členů Rady ČT (tedy 45 – poznámka V. M.), kteří mají být zvoleni, volební výbor posoudí podané návrhy a z navržených kandidátů splňujících předpoklady podle tohoto zákona vybere pro volbu Poslaneckou sněmovnou kandidáty v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů Rady ČT, kteří mají být zvoleni...“ stálo v návrhu novely zákona, který schválila Poslanecká sněmovna.

13. ledna 2001, 3.15 hodin – Předseda vlády a ČSSD Miloš Zeman a ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) vyslovili spokojenost s přijetím novely zákona o České televizi (ČT) Poslaneckou sněmovnou. Miloš Zeman prohlásil, že Sněmovna odvedla dobrou práci. „Přeji si, aby ji Senát zbytečně nebrzdil, ani nekomplikoval například

z uražené ješitnosti, že tam není také," uvedl premiér v rarážce na nesouhlas Sněmovny s tím, aby část členů Rady ČT volili v budoucnu i senátoři. Předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus řekl novinářům, že není příliš spokojen se schválenou novelou zákona o ČT. „Myslím si, že tak křečovitě projednávání takové změny se nemělo provádět a k ničemu dobrému to rozhodně nemůže vést," řekl Klaus novinářům. Dodal, že Sněmovna se v zákoně pokusila o „chaotické změny, které se mohou vymstít". Předseda Unie svobody Karel Kühnl prohlásil, že schválená novela je horší než dosavadní zákon o ČT. „V řadě jednotlivých bodů znemožňuje televizi život, přenáší další a další pravomoci na Poslaneckou sněmovnu a to rozhodující v něm není, totiž rozdělení pravomocí volit Radu ČT mezi Poslaneckou sněmovnu a Senát," řekl novinářům Kühnl a poslancům ČSSD a ODS vzkázal: „...dnes ještě rozhodovali oni, za rok a něco (ve volbách do Sněmovny) se bude rozhodovat o nich". Místopředseda US Vladimír Mlynář řekl, že zákon, který byl schválen, nemění nic na stávajícím stavu: „Poslanecká sněmovna bude prosívat návrhy občanských iniciativ přes speciální orgán Sněmovny a Parlament bude schvalovat Kodex ČT. Čili bude vstupovat na půdu České televize ještě víc, než tomu bylo dosud." Schválenou novelu zákona kritizoval i předseda poslaneckého klubu KSČM Vojtěch Filip. Ten považuje za nepřijatelný způsob nominace lidí do Rady ČT. Protiústavní a diskriminační je podle něj to, že kandidáty do rady nebudou moci navrhnout politické strany. (Viz „S novelou zákona o ČT jsou spokojeni hlavně sociální demokraté", ČTK, 13. 1. 2001, 4.05 hodin.)

14. ledna 2001 – Novela zákona o České televizi, kterou schválila Poslanecká sněmovna, je horší než dosud platný zákon. Na tiskové konferenci to uvedli zástupci stávkujících zaměstnanců České televize (ČT). „Nový zákon je mnohem horší než ten minulý, protože všechny kompetence si ponechala Poslanecká sněmovna," prohlásil zástupce Nezávislé odborové organizace ČT Karel Dub.

17. ledna 2001 – Senátní výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice projednal návrh novely zákona o České televizi. Výbor k návrhu zákona nepřijal žádné usnesení. „Výbor hlasoval o návrhu usnesení – schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Pro byli čtyři senátoři, proti byli čtyři senátoři, dva se hlasování zdrželi. Nebylo přijato toto usnesení. Nebyl přijat ani návrh – vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Pro bylo pět senátorů, pět senátorů z deseti přítomných se hlasování zdrželo," odůvodnil stanovisko senátního výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice jeho zpravodaj Daniel Kroupa (ODA). (Viz „Záznam z jednání výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice č. 1 ze dne 17. ledna 2001, senátní tisk č. 1/1.)

17. ledna 2001 – Ústavněprávní výbor Senátu Parlamentu ČR projednal novelu zákona o České televizi. Výbor doporučil Senátu, aby se

návrhem novely zákona o ČT nezabýval. „Při projednávání v ústavněprávním výboru, sme si všichni uvědomovali, že zákon ve formě, jak byl schválen Poslaneckou sněmovnou, není správný a bude muset být okamžitě po schválení novelizován. Hledali jsme cestu z dilematu, jak nezpomalit proces vedoucí ke jmenování nového ředitele ČT a zároveň neschválit zákon, který není správný. Po úvodních slovech byly v rozpravě předloženy tři návrhy: 1) zákon neprojednávat, 2) se zákonem souhlasit a 3) vrátit zákon Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Usnesení – neprojednávat – bylo potom schváleno šesti hlasy z deseti," odůvodnil stanovisko ústavněprávního výboru jeho zpravodaj Edvard Outrata. (Viz Usnesení ústavněprávního výboru č. 6 ze dne 17. ledna 2001, senátní tisk č. 1/2.)

17. ledna 2001 – Senát vrátil Poslanecké sněmovně návrh novely zákona o České televizi (ČT) v podobě, která měla pouze pomoci vyřešit krizovou situaci v televizi veřejné služby. Senátorům čtyřkoalice se podařilo jejich verzi novely zákona prosadit po více než pětihodinovém jednání horní parlamentní komory. Senát sněmovní verzi novely zákona zredukoval pouze na přechodná ustanovení, podle nichž má Poslanecká sněmovna zvolit prozatímního ředitele ČT a na návrh sdružení a organizační také členy nové Rady ČT, která má zvolit řádného generálního ředitele televize veřejné služby. Pro přijetí senátní verze novely zákona o ČT hlasovalo z přítomných 66 senátorů 39 (37 senátorů čtyřkoalice, František Mezihorák (ČSSD) a nezávislý senátor Václav Fischer). Proti bylo 14 senátorů (10 senátorů ODS, tři komunisté a sociální demokrat Karel Korytář). Drtivá většina senátorů ČSSD se hlasování zdržela. V průběhu jednání Senátu o novele zákona o ČT dvakrát neuspěli zastánci jejího přijetí. Nejprve rozdílem jediného hlasu neprosadili, aby se Senát novelou nezabýval a postoupil ji prezidentu republiky. Neprošel ani návrh na schválení sněmovní verze předlohy. Při více než pětihodinovém jednání horní parlamentní komory prosazovali senátoři ČSSD a ODS schválení novely zákona o ČT jako možnosti rychlého řešení krizové situace v televizi veřejné služby. Čtyřkoaliční senátoři především kritizovali nedostatky novely. Jednání Senátu poznamenalo aktuální dění v České televizi, kde se funkce generálního ředitele dočasně ujal na návrh stávkového výboru Ladislav Paluska, odvolaný finanční ředitel. Kvůli rozporuplným informacím o tomto kroku byla schůze Senátu na více než hodinu přerušena, aby mohl ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) zjistit přímo v České televizi pravý stav věcí. (Viz Těsnopisecká zpráva Senátu Parlamentu ČR, 3. funkční období, 4. schůze, 17. 1. 2001.)

17. ledna 2001 – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) řekl, že není spokojen s rozhodnutím Senátu, který s úpravami vrátil novelu zákona o České televizi (ČT) Poslanecké sněmovně. „Ze zákona se udělala pouze účelová záležitost," řekl novinářům ministr Dostál. Vládou předkládaná novela podle něj řešila řadu problémů televize veřejné

služby. Podle místopředsedy vlády a senátora Pavla Rychetského (ČSSD) se horní parlamentní komora nezachovala rozumně, když „zakonzervovala nyní nejlepší nikoli dobrý zákon o ČT“. (Viz „Dostál: Senát novelu o ČT změnil pouze na účelovou normu“, ČTK, 17. 1. 2001, 20.17 hodin.)

23. ledna 2001 – Poslanecká sněmovna odmítla pozměňovací návrhy Senátu a schválila vlastní znění novely zákona o České televizi (ČT). Sněmovní verzi opětovně schválili poslanci ČSSD a ODS.

23. ledna 2001 – Rozhodnutí Poslanecké sněmovny, která znovu schválila vlastní znění novely zákona o České televizi (ČT), vyvolalo odpor politiků stran čtyřkoalice. Informovala o tom Česká tisková kancelář (ČTK). Předseda KDU-ČSL Jan Kasal prohlásil, že rozhodnutí sněmovny je „výrazem absolutní arogance“. „Je to setrvání na mylných názorech, které dovedly Českou televizi tam, kde nyní je,“ řekl novinářům Kasal. Dodal, že senátní verze byla mnohem lepší. Opětovné schválení sněmovní verze novely zákona o ČT kritizoval i předseda Unie svobody Karel Kühnl: „Myslím, že ČSSD a ODS daly jasně najevo, jak to myslí s politickou nezávislostí České televize. Tyto dvě strany schválily zákon, který výrazně zvyšuje pravomoci politiků, konkrétně Poslanecké sněmovny, vůči České televizi.“ (Viz „Podle ‚čtyřky‘ je zákon

o ČT horší než dřív, ČSSD a ODS ho vítá“, ČTK, 23. 1. 2001, 16.51 hodin.)

23. ledna 2001 – Prezident České republiky Václav Havel podepsal novelu zákona o České televizi (ČT). Mluvčí prezidenta Ladislav Špaček prohlásil, že Václav Havel zákon podepsal i přes své výhrady: „Prezident má k zákonu výhrady, neboť byl přijímán pod tlakem a v časové tísní. Prezident ale nechtěl nic zdržovat, protože by se tím prohlubovala krize v České televizi.“ Konkrétní výtky k novele zákona o ČT sdělil prezident Václav Havel v dopise předsedovi Poslanecké sněmovny Václavu Klausovi (ODS). „Za koncepční chyby zákona považuji zejména fakt, že zákon nerozdělil pravomoc volit Radu České televize na obě komory parlamentu,“ napsal v dopise prezident. Václavu Havlovi se také nelíbilo, že Kodex ČT, který má zásadní vliv na vnitřní chod televize, má schvalovat Poslanecká sněmovna. „Třetí koncepční chybou zákona je vznik dozorčí komise, která se vytváří jako poradní těleso pro potřeby Rady ČT. Toto opatření považuji za další znehlednění orgánů dohlížejících na činnost České televize,“ stálo v dopise prezidenta Václavu Klausovi.

25. ledna 2001 – Vyšla mimořádná Sbirka zákonů částka 14 s textem novely zákona o České televizi (č. 39/2001 Sb.). Tím vstoupila novela zákona o České televizi v platnost.

VZNIK NOVELY ZÁKONA O ČESKÉM ROZHLASU – CHRONOLOGICKÝ PŘEHLED

Zákon o Českém rozhlasu (ČRo) byl v polistopadových dějinách České republiky (respektive Československa) přijat Českou národní radou (ČNR) 7. listopadu 1991. Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, který vstoupil v platnost 1. ledna 1992, se stal jedním ze stabilních základů, jenž umožnil formování duálního systému vysílání elektronických médií v České republice (respektive v Československu). Právní norma zajistila vznik a upravila činnost Českého rozhlasu jako veřejnoprávní instituce. V zákoně bylo mimo jiné podrobně formulováno poslání ČRo jako vysílatele veřejné služby. Zákon o Českém rozhlasu rovněž definoval orgán, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu tvorby a šíření programů ČRo, a vymezil jeho kompetence. Tímto orgánem byla Rada Českého rozhlasu, která měla devět členů volených Českou národní radou (po roce 1992 Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR). Právní norma rovněž upravila financování ČRo. Zákon o Českém rozhlasu prošel v období od 1. ledna 1992 do 31. prosince 1997 čtyřmi novelami (zák. č. 36/1993 Sb., zák. č. 253/1994 Sb., zák. č. 301/1995 Sb. a zák. č. 135/1997 Sb.). Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) přistoupila po roce 1998 k zásadní novele zákona o ČRo proto, aby přesněji vymezila úkoly ČRo jako poskytovatele veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání

a lépe upravila fungování Rady ČRo jako kontrolního orgánu.

1998

10. srpna 1998 – Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) se ve svém programovém prohlášení zavázala k vytvoření nové mediální legislativy. V odstavci 4.1 Demokratický právní stát vláda uvedla: „...k naplnění ústavního práva na informace budou předloženy návrhy scházejících zákonů (o hromadných sdělovacích prostředcích, o rozsahu chráněných osobních údajů a o kontrole informačních systémů), které vytvoří prostor pro uplatnění práva na informace o činnosti veřejné správy a o hospodaření státu se společnými prostředky. Vláda podpoří senátní návrh zákona o svobodném přístupu k informacím.“ Problematice nové mediální legislativy v programovém prohlášení vlády premiéra Miloše Zemana se věnoval i odstavec 4.3.6 Kultura: „Dalším důležitým úkolem vlády bude... zajistit kompletní vypracování mediální legislativy včetně stanovení účinné kontroly médií parlamentem, aniž by byla na straně druhé ohrožena jejich nezávislost a zároveň zajistit kompatibilitu všech těchto zákonů s podmínkami Evropské unie.“ (Kompletní znění programového prohlášení vlády zveřejnily Hospodářské noviny 10. 8. 1998, str. 7–10.)

2000

5. března 2000 – Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) v diskusním pořadu České televize V pravé poledne prohlásil, že by rád novelami zákonů o Českém rozhlasu (ČRo) a České televizi (ČT) změnil systém volby rad obou veřejnoprávních médií a systém placení uživatelských poplatků. Ministr Dostál se v televizní diskusi vyslovil pro posílení nezávislosti Rady ČRo a Rady ČT na Poslanecké sněmovně: „...měly by existovat nezávislé rady, protože závislé rady jsou k ničemu, jsou slabé. Já jsem pro rozdělení volby rad mezi tři subjekty: Poslanecká sněmovna, Senát a prezident.“ Ministr kultury však připomněl, že jeho představa o posílení nezávislosti mediálních rad narazila na odpor poslanců již při tvorbě nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání: „Já vím, že to bude zase jádro pudla, kdy se ta sněmovna neshodne, a já vím, že poslanci budou chtít, aby se ta volba konala Poslaneckou sněmovnou.“ Pavel Dostál se vyslovil i pro změnu financování médií veřejné služby. Poplatky, které měsíčně platí každý majitel televizního a rozhlasového přijímače, by podle jeho slov měla nahradit běžná daň. „Já mám od vlády za úkol vypracovat úplně nový a jiný zákon týkající se výběru těchto poplatků. V současné chvíli děláme to, že se díváme po tom, jak se to dělá v Evropě a zavede se asi opravdu jako pravidelná daň, vymahatelná a tak dál...“ uvedl v diskusi ministr kultury Dostál. Předseda Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky Ivan Langer (ODS) návrh ministra kultury odmítl: „Představa, že bychom zaváděli nějakou mediální veřejnoprávní daň, další daňové zatížení veřejnosti, je pro mne těžko akceptovatelná.“ (Viz transkripce pořadu V pravé poledne, Česká televize, 5. 3. 2000, 12.00 hodin.)

Prosinec 2000 – Odvoláním generálního ředitele České televize (ČT) Dušana Chmelíčka 12. prosince 2000 a zvolením jeho nástupce Jiřího Hodače 20. prosince 2000 začala krize v největším veřejnoprávním médiu v zemi. Proti Hodačově zvolení generálním ředitelem ČT se postavili zaměstnanci redakce zpravodajství ČT, které později podporila většina zaměstnanců televize veřejné služby. Pracovníci České televize vstoupili do stávk. Události označované jako krize v ČT se výrazným způsobem promítly do tvorby a přijetí novel zákonů o České televizi a Českém rozhlasu. (Další podrobnosti viz „Vznik novely zákona o ČT – chronologický přehled“.)

21. prosince 2000 – Předseda Poslanecké sněmovny a ODS Václav Klaus zpochybnil smysluplnost existence veřejnoprávních médií a navrhl privatizaci České televize. „Ukazuje se, že hybrid zvaný veřejnoprávní instituce nefunguje, že se nejedná ani o instituci státní, ani o instituci soukromou. Vlastník, majitel, akcionář v tomto případě neexistuje, respektive neumí prosadit své zájmy. Proto je čas zahájit přípravu privatizace této instituce,“ napsal v tiskovém prohlášení k situaci v České televizi a k nespokojenosti zaměstnanců s průběhem volby nového generálního ředitele Jiřího Hodače předseda ODS Václav Klaus. „Byl bych velmi rád, kdyby byl nějaký

vlastník a on si koneckonců mohl zvolit nebo nezvolit generálního ředitele k obrazu svému,“ upřesnil své slova předseda ODS v rozhovoru pro Český rozhlas.

2001

3. ledna 2001 – Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) jednomyslně schválila novely zákonů o Českém rozhlasu (ČRo) a České televizi (ČT). Přijetí novel zákonů o veřejnoprávních médiích (viz sněmovní tisk 813) uspišila krize v České televizi. Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) je proto předložil vládě o několik týdnů dříve než původně předpokládal. „K přípravě tohoto návrhu zákona přistoupilo ministerstvo kultury v souladu s plánem legislativních prací vlády, a to na rok 2000,“ odůvodnil 12. ledna 2001 ve svém projevu před Poslaneckou sněmovnou předložení obou novel ministr kultury Pavel Dostál a dodal: „Hlavním cílem návrhu zákona je věcná precizace a změna některých ustanovení stávajících zákonů o České televizi a Českém rozhlasu, jejichž nedokonalost byla v minulosti opakovaně předmětem poslanecké kritiky. V daném prostoru a čase získal zákon, který by zřejmě jinak prošel sněmovnou bez povšimnutí, nebyvalé důležitosti a v kontextu s událostmi v České televizi se jeho přijetí stalo jednou z podmínek řešení probíhající krize.“ Premiér Miloš Zeman po jednání vlády oznámil, že kabinet kvůli novelám zákonů o ČT a ČRo navrhne Poslanecké sněmovně stav legislativní nouze v době od 5. do 12. ledna 2001. Vyhoví-li žádosti předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus (viz následující datum), měla by dolní komora Parlamentu ČR do 12. ledna novelu projednat a schválit. (Viz „Vláda schválila novelu zákona o ČT“, Lidové noviny, 4. 1. 2001, str. 2, „Vláda navrhla zákon o ČT“, MF DNES, 4. 1. 2001, str. 3 a „Nový zákon má smést Radu ČT a změnit způsob volby“, Právo, 4. 1. 2001, str. 3.)

4. ledna 2001 – Předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus (ODS) vyhlásil stav legislativní nouze kvůli novelám zákonů o Českém rozhlasu a České televizi. Stav legislativní nouze měl především umožnit rychlé parlamentní projednání vládní novely zákona o ČT – a to kvůli krizi v tomto médiu veřejné služby. Předseda sněmovny vyhlásil tzv. legislativní nouzi v souladu s požadavkem vlády od 8. ledna do 12. ledna 2001. Václav Klaus na mimořádné tiskové konferenci doplnil, že vládní návrhy budou projednávány ve zrychleném režimu, kdy se předloha schvaluje rovnou v prvním parlamentním čtení. Předseda Poslanecké sněmovny dodal, že v rámci stavu legislativní nouze vládní návrhy novel zákonů o ČRo a ČT přikázal k projednávání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a stanovil nepřekročitelnou lhůtu pro jeho projednávání ve výboru do 10. ledna 2001 (viz) do 24.00 hodin. Vyhlášení stavu legislativní nouze vzápětí ocenil premiér Miloš Zeman (Viz „Poslanci se pohádali a nerozhodli nic“, Právo, 5. 1. 2001, str. 1).

5. ledna 2001 – Novely zákonů o České televizi a Českém rozhlasu nebyly vynuceny současnou situací v České televizi, napsal v deníku

Právo ministr kultury Pavel Dostál. „Jedinou aktuální reakcí na nynější politickou krizi je pouze její přechodné ustanovení o tom, že dosavadním členům Rady České televize a (bohužel) také Rady Českého rozhlasu, zaniká členství v těchto radách uplynutím 30 dnů po dni nabytí účinnosti zákona. A pak také akutní požadavek vlády, aby Poslanecká sněmovna i Senát pro projednávání novely zvolily zrychlený režim. Jinak její vypracování a zařazení do legislativního plánu vlády bylo výsledkem realizace návrhu kulturní politiky, se kterým jsem v červenci 1998 přicházel na ministerstvo. Neboť změnu požadoval hlavně zdravý rozum, protože k politizaci rad došlo již v předchozím volebním období napříč politickým spektrem. Vždyť to byla mediální komise Poslanecké sněmovny, v níž jsou zastoupeny všechny parlamentní strany, která se při projednávání zákona o rozhlasovém a televizním vysílání shodla, že můj návrh volit kandidáty do tzv. velké rady třetinovým způsobem (Sněmovna–Senát–prezident) je nepřijatelný. Doporučila mi, abych se ve všech připravovaných mediálních normách vrátil k volbě pouze Poslaneckou sněmovnou. Jinak podle ní by mediální zákony nebyly průchodné... Pokud Parlament ČR přijme novelu zákona o České televizi a Českém rozhlasu, ztratí politické strany de facto možnost delegovat své příznivce do jejich rad. Samozřejmě, že lze toto ustanovení obejít a pod pláštěm té či oné organizace přesto do nich propagovat své lidi. Tomu samozřejmě nemůže zabránit žádný zákon. Tomu může zabránit pouze veřejnost. Důslednou kontrolou. Neboť žijeme v zemi, kde se naštěstí zná skoro každý s každým. Jedině tak lze dosáhnout toho, aby veřejnoprávní média plnila svoji funkci. Aby už nikdy nebyla hláskou troubou politických stran anebo politiků. Ale také ne svých redaktorů, z nichž někteří využívali veřejnoprávní obrazovky či mikrofonu k prezentaci svých osobních sympatií k tomu či onomu politikovi. (Výhodou ČSSD je, že se jí to vlivem svérázného vztahu Miloše Zemana k médiím všeho druhu, zase tolik netýká.) Myslím, že nakonec ale současné události v ČT přispějí ke zvýšení její objektivitě. Protože svobody a nezávislosti získaných vlastním úsilím, si vážíme daleko více než svobody darované. A v tom je katarze dnešní krize...“ (Viz Dostál, P: V zemi, kde se každý zná s každým, Právo, 5. 1. 2001, str. 6.)

5. ledna 2001 – Předseda Poslanecké sněmovny Václav Klaus (ODS) svolal mimořádnou schůzi k novelám zákonů o Českém rozhlasu a České televizi na pátek 12. ledna 2001. Klaus to oznámil na mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny, která se zabývala krizí v České televizi.

10. ledna 2001 – Rada Českého rozhlasu (ČRo) schválila na svém zasedání usnesení k vládnímu návrhu novely zákona o Českém rozhlasu. Rada ČRo v dokumentu konstatovala, že průběžně sledovala práci na novelizaci zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, a vyslovila v této souvislosti řadu připomínek, z nichž jen některé byly akceptovány. „Rada Českého rozhlasu má například jiný pohled na činnost dozorčí komise, neboť Rada ČRo po svých zkušenostech nepovažuje za nutné jednu je-

dinou komisi institucionalizovat a naopak shledává potřebu dalších komisí, ovšem jako poradních orgánů Rady ČRo, nikoli stále ‚další Rady v Radě‘. V Radě ČRo byly ustanoveny odborné komise ekonomická, právní a etická. Na základě svých zkušeností s každodenní agendou měla Rada ČRo také zásadní připomínku k otázce veřejnosti zasedání. Připomínala také, že zrcadlovost zákona o Českém rozhlasu k zákonu o České televizi není vhodná vzhledem k řadě odlišností této veřejné služby. Pro kontrolu činnosti Českého rozhlasu by vzhledem k jeho rozpočtu a výši koncesionářského poplatku stačilo devět členů Rady Českého rozhlasu.“ uvedla Rada ČRo ve svém usnesení č. 3/01. Rada Českého rozhlasu v dokumentu rovněž taxativně vyjmenovává další připomínky k vládnímu návrhu novely zákona o Českém rozhlasu. Pro usnesení Rady ČRo č. 3/01 hlasovalo 8 členů. (Viz Zápis ze 2. zasedání Rady Českého rozhlasu, konaného dne 10. ledna 2001 v budově Českého rozhlasu.)

10. ledna 2001 – Sněmovní výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu doporučil Poslanecké sněmovně, aby z vládního návrhu novel zákonů o České televizi (ČT) a Českém rozhlasu (ČRo) vypustila celou druhou část týkající se ČRo. „My jsme po poměrně obsáhlé rozpravě dospěli k tomu, že ve stavu legislativní nouze není nutné projednávat změny zákona o Českém rozhlasu, i když jsou argumenty i pro to, abychom projednávali obě novely symetricky. Nicméně doporučení výboru zní, aby z navrhované vládní předlohy byla vypuštěna druhá část týkající se Českého rozhlasu, tudíž abychom se ani na dnešním jednání nezabývali touto druhou částí a projednávali pouze část první, to znamená zákon o České televizi a příslušné změny tohoto zákona,“ odůvodnil 12. ledna 2001 na schůzi Poslanecké sněmovny doporučení zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu Jaromír Talíř (KDU-ČSL). Poslanecká sněmovna doporučení výboru přijala na své schůzi 12. ledna 2001. (Viz „Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu č. 225 ze dne 10. ledna 2001“ – sněmovní tisk 813/1 – a stenografický záznam z jednání Poslanecké sněmovny ze dne 12. ledna 2001.)

12. ledna 2001 – Poslanecká sněmovna se ztotožnila s názorem výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 10. ledna 2001 (viz předchozí datum) a z vládního návrhu novel zákonů o České televizi a Českém rozhlasu vypustila celou druhou část týkající se ČRo. Návrh přednesl poslancům zpravodaj výboru Jaromír Talíř (KDU-ČSL) (viz předchozí datum). Zákonodárci se tak na mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny zabývali, s ohledem na krizi v ČT a stávkou zaměstnanců tohoto média, pouze vládním návrhem novely zákona o České televizi. Vedení i Rada Českého rozhlasu rozhodnutí Poslanecké sněmovny uvítaly (viz následující datum).

29. ledna 2001 – Vedení Českého rozhlasu (ČRo) přivítalo, že novela zákona o ČRo nebyla v Poslanecké sněmovně projednávána současně

se zákonem o České televizi. Informoval o tom týdeník Strategie s odvoláním na slova poradce generálního ředitele ČRo Jiřího Koubka. „Systémovým řešením by však místo novely byl nový zákon o Českém rozhlasu, který by mimo jiné konkrétněji popisoval veřejnou službu, její vymahatelnost, ale také její kontrolu. Duální systém by tím získal výraznější, konkrétnější a jasnější proporce. Jde o to nastartovat i v České republice systém „přístupu ke službě“ a opustit rakousko-uherské vize tzv. koncesí neboli sledovaného počtu přijímačů. A to zejména v době nástupu třetí mediální revoluce,“ citoval slova poradce generálního ředitele ČRo týdeník Strategie. (Viz Rozhlas na cestě do sněmovny, Strategie č. 5/2001, 29. 1. 2001, str. 11.)

6. června 2001 – Vláda měla na své schůzi projednat novelu zákona o Českém rozhlasu (ČRo). Tento bod byl však z jednání vlády stažen kvůli zahraniční cestě ministra kultury Pavla Dostála (ČSSD), který je předkladatelem novely. Informovala o tom tisková agentura ČIA s odvoláním na mluvčí ministerstva kultury Ditu Fuchsovou. Novelizovaný zákon o ČRo se podle agentury objeví na příštím zasedání vlády 13. června 2001 (viz). (Viz Vláda dnes o novele zákona o ČRo nerozhodne, ČIA, 6. 6. 2001, 15.48 hodin.)

13. června 2001 – Vláda schválila novelu zákona o Českém rozhlasu (ČRo). Návrh novely zákona o ČRo, jež předložil vládě ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD), obsahoval nový pojem veřejné služby, který vycházel z užívaného termínu „veřejnoprávní vysílání“, a v rámci definování úkolů veřejné služby podrobněji vymezil úkoly Českého rozhlasu, jejichž naplňování odlišuje vysílatele veřejné služby od soukromých provozovatelů rozhlasového vysílání. Hlavní změny, které byly v novele obsaženy, se týkaly Rady Českého rozhlasu. Kandidáty do Rady ČRo by v budoucnu měly Poslanecké sněmovně navrhnout různé společenské organizace a sdružení, nikoli poslanecké kluby, jako tomu bylo dosud. „Tato změna sleduje posílení veřejného aspektu kontroly veřejnoprávního média a je v souladu s Doporučením Rady Evropy č. R(96)10, k zárukám nezávislosti veřejnoprávního vysílání, jež deklaruje, že členové dozorčích orgánů mají zastupovat obecné zájmy společnosti a mají být jmenováni otevřeným a pluralistickým způsobem,“ stálo k tomuto problému v důvodové zprávě návrhu novely zákona o ČRo. Návrh rovněž počítal se zvýšením počtu členů Rady Českého rozhlasu z dosavadních 9 na 15. „V zájmu zajištění reprezentativnosti Rady ČRo ve vztahu k množství rozdílných organizací, jež budou navrhovat kandidáty na členy Rady ČRo, se rovněž navrhuje rozšířit jejich počet...“ znělo vysvětlení v důvodové zprávě. Koncepte, že Rada ČRo je ve své činnosti odpovědná pouze jedné komoře Parlamentu ČR, která ji volí, tedy Poslanecké sněmovně, se nezměnila. Návrh však rozšířil a zpřesnil výčet funkcí a činností neslučitelných s členstvím v Radě ČRo, jakož i podmínky, které způsobují zánik funkce člena Rady ČRo. Důvodová zpráva k této části uváděla: „Příslušná ustanovení bylo třeba doplnit vzhledem k jejich zastaralosti a nutnosti věcné precizace.“ Ná-

vrh novely zákona zakotvoval princip veřejného jednání Rady ČRo. Dosud byla jednání Rady ČRo neveřejná. Předloha rovněž počítala se zřízením dozorčí komise, která by měla jako poradní orgán Rady ČRo dohlížet na hospodaření rozhlasu. „Návrh novely zavádí širší oprávnění Rady ČRo, které by jí mělo umožňovat uplatnění většího vlivu na vývoj Českého rozhlasu a na jeho programové schéma. Rada tak bude schopna prostřednictvím svého souhlasu ovlivňovat technický a ekonomický rozvoj i programové schéma na každý kalendářní rok. Bude nejen schvalovat, ale i kontrolovat plnění rozpočtu, a schvalovat závěrečný účet Českého rozhlasu. K zabezpečení této funkce návrh novely stanoví povinnost Rady ČRo ustavit si jako poradní orgán dozorčí komisi, která jí bude nápomocna při kontrole hospodaření Českého rozhlasu...“ stálo k ustavení dozorčí komise v důvodové zprávě návrhu novely zákona o ČRo. Podle návrhu novely zákona měla Rada ČRo schvalovat i Kodex Českého rozhlasu, který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Kodex ČRo by měl být součástí Statutu Českého rozhlasu. Vládní návrh novely zákona o ČRo chtěl obě veřejnoprávní média (Českou televizi a Český rozhlas) zařadit do stejného právního prostředí, proto byla ustanovení návrhu novely zákona o ČRo téměř totožná (až na tři výjimky) s novelou zákona o České televizi č. 39/2001 Sb. Na rozdíl od novely zákona o ČT č. 39/2001 Sb. vládní návrh novely zákona o ČRo nepočítal s tím, že Kodex Českého rozhlasu by schvalovala Poslanecká sněmovna. Vládní návrh novely zákona o ČRo rovněž neobsahoval tzv. rotační princip při volbě členů Rady ČRo, kdy je pravidelně po dvou letech obměňována třetina členů rady. Vládní návrh novely zákona o ČRo nepočítal rovněž s předběžným výběrem kandidátů do Rady ČRo volebním výborem Poslanecké sněmovny (viz následující datum). (Kompletní znění vládního návrhu novely zákona o Českém rozhlasu viz sněmovní tisk 976.)

13. června 2001 – Vládní návrh novely zákona o Českém rozhlasu (ČRo) nepočítá s předběžným výběrem kandidátů do Rady ČRo volebním výborem Poslanecké sněmovny. Na tiskové konferenci po jednání vlády to uvedl ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). Novela zákona o České televizi (ČT) č. 39/2001 Sb., podle níž byla v květnu 2001 volena nová Rada ČT, stanovila: „Je-li počet kandidátů navržených oprávněnými organizacemi a sdruženími vyšší než je trojnásobek počtu členů Rady ČT (tedy 45 – poznámka V. M.), kteří mají být zvoleni, volební výbor posoudí podané návrhy a z navržených kandidátů splňujících předpoklady podle tohoto zákona vybere pro volbu Poslaneckou sněmovnou kandidáty v počtu odpovídajícím trojnásobku počtu členů Rady ČT, kteří mají být zvoleni.“ Právě předvýběr kandidátů při volbě Rady ČT v květnu 2001 volebním výborem Poslanecké sněmovny vyvolal ostrou kritiku veřejnosti a médií. Předběžný výběr kandidátů do Rady Českého rozhlasu i do Rady České televize podle ministra kultury Pavla Dostála odporuje Listině základních práv a svobod. „Ustanovení listiny stanoví, že občané mají přístup k voleným funkcím za

rovných podmínek," citovala slova ministra kultury Česká tisková kancelář (ČTK). V rozporu s tímto právem byla podle Dostála v květnu 2001 provedena volba Rady ČT. „Těch pětáctičet občanů se stalo občany vyvolenými," dodal. Ministr Dostál zároveň připustil, že při volbě Rady ČT byli někteří kandidáti diskriminováni. Návrh novely zákona o ČRo s předběžným výběrem kandidátů nepočítá. „Jedině Poslanecká sněmovna sama je oprávněna určovat proporcionalitu zastoupení názorových proudů v Radě Českého rozhlasu," dodal ministr kultury. (Viz Návrh novely zákona o ČRo ruší výběr 45 kandidátů volební komisí, ČTK, 13. 6. 2001, 19.16 hodin.)

30. července 2001 – Poslanec Zdeněk Koudelka (ČSSD) navrhl využít projednávání vládní předlohy novely zákona o Českém rozhlasu (ČRo) k vylepšení pozice regionálních studií. „S dalšími kolegy se při projednávání této novely pokusíme zakotvit do zákona povinnost Českého rozhlasu pečovat o regionální vysílání jako základní součástí veřejné služby," citovala Koudelkova slova z tiskové konference ČTK. Poslanec Zdeněk Koudelka zvažuje také podle ČTK návrh na ustavení poradních orgánů, které by vznikly při jednotlivých regionálních studiích. Jejich členy by byli zástupci významných kulturních a společenských institucí a organizací kraje. „Nyní je ředitel regionálního studia podřízen pražskému vedení a celostátní radě, ale vazba na konkrétní region zde zcela schází," řekl Zdeněk Koudelka. Poslanec se podle tiskové agentury již při projednávání novely zákona o České televizi v lednu 2001 neúspěšně pokusil prosadit vznik poradních orgánů pro televizní regionální studia. (Viz Koudelka: Postavení krajských studií ČRo by měl posílit zákon, ČTK, 30. 7. 2001, 15.14 hodin.)

30. října 2001 – Poslanci Miloslav Kučera st. (ČSSD) a Petr Pleva (ODS) kritizovali při rozpravě v Poslanecké sněmovně vládní návrh novely zákona o Českém rozhlasu (ČRo). Miloslav Kučera st. v rozpravě nad vládní předlohou vyjádřil svůj nesouhlas především s odlišnostmi návrhu novely zákona o ČRo ve srovnání s novelou zákona o České televizi č. 39/2001 Sb. „Co já však považuji za nepřijatelné je, že předkladatel ze zákona námi již přijatého, zákona o České televizi, nepřejal otázku Kodexu Českého rozhlasu, jenž má být pouze součástí statutu schvalovaného Radou ČRo. Nerozumím této myšlence, nevím, proč by kodex jednoho média měl

být schvalován Poslaneckou sněmovnou, kodex jiného média neměl být schvalován Sněmovnou. Notabene v situaci, kdy vím, že obě rady, jak Rada ČRo tak Rada ČT spolupracují na vzniku kodexu, který by byl principiálně pro elektronická média společný. Ve mně to vyvolává zdání, že předkladatel přejal ze zákona o České televizi pouze to, co se mu líbí," uvedl poslanec Miloslav Kučera st. a dodal: „Co však musím kategoricky odmítnout a na co chci ctěnou Sněmovnu upozornit, je pokus předkladatele novelizovat tímto zákonem zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny a postavení tzv. volebního výboru. Předkladatel se tak staví do pozice některých jiných politiků, kteří podobnými argumenty zpochybňovali legitimitu volby Rady ČT. Předkladatel přece musí vědět, že Poslanecká sněmovna velmi dobře věděla, co činí, když koncipovala změnu jednacího řádu Sněmovny i postavení volebního výboru způsobem, který tehdy zvolila. Odmítla jakési pseudodemokratické snahy omezit právo politických stran ve Sněmovně, aby měly oprávněnou možnost interní diskuse a prvotního výběru ještě před konečným hlasováním. Já toto ustanovení návrhu zákona považuji za jednoznačně účelové." Poslanec Miloslav Kučera st. ve svém vystoupení kritizoval i skutečnost, že vládní návrh novely zákona o ČRo „nebere na vědomí nové krajské uspořádání, nutnost restrukturalizace ČRo a zákonné zakotvení postavení nově vzniklých krajských stanic či jaký název tyto organizační složky dostanou v celém systému". Rovněž poslanec Petr Pleva (ODS) kritizoval vládní návrh novely zákona o ČRo kvůli tomu, že neobsahuje ustanovení formulovaná v novele zákona o ČT č. 39/2001 Sb. (schvalování Kodexu ČRo Poslaneckou sněmovnou, zrušení volebního výboru atd.) „...doporučuji tento návrh propustit (do tzv. druhého čtení – poznámka V. M.) a věřím, že tento návrh zákona opět přepíšeme v našem výboru," uvedl na závěr svého vystoupení Petr Pleva. (Viz stenozáznam rozpravy v Poslanecké sněmovně nad vládním návrhem novely zákona o ČR, 30. 10. 2001.)

30. října 2001 – Poslanecká sněmovna schválila v tzv. prvním čtení vládní návrh zákona o Českém rozhlasu (ČRo). Z přítomných 132 poslanců hlasovalo pro návrh 113 zákonodárců, 19 se hlasování zdrželo. Vládní návrh novely zákona o ČRo byl přikázán k projednání sněmovnímu výboru pro vědu, vzdělání, kulturu mládež a tělovýchovu a Stálé komisi Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky.